31989L0427

DYREKTYWA RADY
z dnia 21 czerwca 1989 r.
zmieniająca dyrektywę 80/779/EWG w sprawie dopuszczalnych i zalecanych wartości jakości powietrza dla dwutlenku siarki i zawieszonych w powietrzu cząstek stałych

(89/427/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 130s,

uwzględniając wniosek Komisji [1],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [2],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [3],

a także mając na uwadze, co następuje:

programy działań Wspólnot Europejskich w latach: 1973 [4], 1977 [5], 1983 [6] i 1987 [7] w sprawie środowiska naturalnego kładą nacisk na harmonizację działań podjętych w celu ochrony środowiska naturalnego oraz na potrzebę zmniejszenia stężenia głównych zanieczyszczeń w powietrzu do poziomów uznawanych za dopuszczalne dla ochrony wrażliwych ekosystemów;

dyrektywa Rady 80/779/EWG [8], ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1985 r., proponuje wybór między dwiema metodami pobierania próbek i analiz, a także dwoma zestawami związanych z nimi wartości dopuszczalnych;

artykuł 10 ust. 4 wyżej wymienionej dyrektywy wymaga przedłożenia między lipcem 1987 r. a lipcem 1988 r. wniosków w sprawie równoległego zastosowania dwóch różnych zestawów metod pomiarowych i wartości dopuszczalnych;

wnioski muszą uwzględniać wyniki równoległych pomiarów określonych w art. 10 ust. 3 oraz potrzebę uniknięcia przepisów dyskryminujących;

wyniki pomiarów równoległych wykazały, że wartości dopuszczalne wymienione w załączniku I i załączniku IV do niniejszej dyrektywy nie zgadzają się pod względem ich rygorystyczności;

niektóre Państwa Członkowskie stosują wartości dopuszczalne określone w załączniku I, a inne — wartości określone w załączniku IV;

doprowadziło to do stosowania różnych metod pobierania próbek, które trudno jest porównywać;

istotne jest zharmonizowanie metod pomiarowych, z tego względu muszą zostać zdefiniowane i ostatecznie opracowane metody referencyjne lub specyfikacje techniczne dla analiz i pobierania próbek ditlenku siarki i zawieszonych w powietrzu cząstek stałych;

Państwa Członkowskie podjęły środki w celu przestrzegania wartości dopuszczalnych w strefach wyłączonych możliwie jak najszybciej, najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1993 r.;

pomiary te oparte są na jednej z dwóch metod pomiarowych i związanych z nimi wartościach, ustanowionych w dyrektywie 80/779/EWG;

dwojakie podejście do pomiaru zawieszonych w powietrzu cząstek stałych powoduje dyskryminację między Państwami Członkowskimi;

dwuetapowy przegląd jest potrzebny do sporządzenia propozycji w celu uniknięcia dwojakiego podejścia, bez stawiania pod znakiem zapytania wypełnienia środków już podjętych przez Państwa Członkowskie w celu przestrzegania wartości dopuszczalnych;

---

(1) Dz.U. C 254 z 30.9.1988, str. 6.
(2) Dz.U. C 96 z 17.4.1989, str. 189.
(3) Dz.U. C 56 z 6.3.1989, str. 6.
(4) Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 1.
(5) Dz.U. C 139 z 13.6.1977, str. 1.
(6) Dz.U. C 46 z 17.2.1983, str. 1.
(7) Dz.U. C 328 z 7.12.1987, str. 1.
(8) Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 30.

zmiany te powinny zostać uwzględnione w obowiązkach nałożonych przez art. 3 wymienionej dyrektywy na Państwa Członkowskie stosujące załącznik IV do tej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 80/779/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 10 ust. 1, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„1. Do stosowania niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie wykorzystują metody referencyjne pobierania próbek i analiz określone w załączniku III dla ditlenku siarki i zawieszonych w powietrzu cząstek stałych, mierzonych przy zastosowaniu metody czarnego dymu albo określone w załączniku IV dla zawieszonych w powietrzu cząstek stałych, mierzonych przy zastosowaniu metody grawimetrycznej lub jakiejkolwiek innej metody pobierania próbek i analizy, w odniesieniu do której wykazują one Komisji w regularnych odstępach czasu, że:

— albo zapewnia ona zadowalającą korelację wyników z wynikami uzyskanymi przy użyciu metody referencyjnej;

— albo pomiary dokonane równolegle z metodą referencyjną w szeregu reprezentatywnych stacji wybranych zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 6 wskazują, że istnieje należyty stały związek między wynikami uzyskanymi przy użyciu tej metody a wynikami uzyskanymi przy użyciu metody referencyjnej."

„3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 3 Państwa Członkowskie, które podejmują decyzję, aby posłużyć się przepisami ust. 2:

— powiadamiają Komisję przed dniem 1 stycznia 1991 r. o wszelkich strefach, w których rozważają możliwość, że po dniu 1 stycznia 1991 r. stężenie ditlenku siarki i pyłów zawieszonych w powietrzu może przekraczać wartości dopuszczalne określone w załączniku IV,

— przekazują Komisji od dnia 1 kwietnia 1991 r. plany postępującego polepszania jakości powietrza w tych strefach. Plany te sporządzone na podstawie istotnych informacji w sprawie rodzaju, pochodzenia i zwiększania zanieczyszczenia opisują w szczególności podjęte środki lub te, które mają być podjęte, a także procedury wdrożone przez to Państwo Członkowskie. Takie środki oraz procedury muszą doprowadzić jak najszybciej, najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1993 r., do obniżenia stężeń ditlenku siarki i zawieszonych w powietrzu cząstek stałych w tych strefach do wartości niższych lub równych wartościom dopuszczalnym ustalonym w załączniku IV.

4. W celu przezwyciężenia wad dwojakiego podejścia, obecnie ustanowionego w załącznikach I i IV, które nie są całkowicie równoważne, Komisja do dnia 31 grudnia 1992 r. przedstawi Radzie propozycję ogólnego przeglądu niniejszej dyrektywy. Propozycja bierze pod uwagę doświadczenia uzyskane w wyniku badań określonych w ust. 5 i wyniki dalszych pomiarów dokonanych przy zastosowaniu specyfikacji technicznych lub referencyjnych metod oznaczania zawieszonych w powietrzu cząstek stałych oraz ditlenku siarki. Specyfikacje techniczne lub metody referencyjne muszą zostać opracowane przez Komisję w porozumieniu z Państwami Członkowskimi do dnia 31 grudnia 1990 r.

Propozycja ta obejmuje wszelkie inne aspekty kwalifikujące się do przeglądu w świetle wiedzy naukowej i doświadczenia zdobytego w okresie stosowania niniejszej dyrektywy. Uwzględnia ona między innymi aspekty związane z projektowaniem sieci w celu mierzenia zanieczyszczenie powietrza oraz z instalacją sprzętu pomiarowego, jak również z jakością i porównywalnością przeprowadzonych pomiarów.".

2) W załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie 18 miesięcy, licząc od jej notyfikacji [1]. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 czerwca 1989 r.

W imieniu Rady

C. ARANZADI

Przewodniczący

[1] Niniejsza dyrektywa została przedstawiona Państwom Członkowskim dnia 11 lipca 1989 r.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku IV do dyrektywy 80/779/EWG:

1. Tabela A otrzymuje brzmienie:

„TABELA A

Wartości dopuszczalne dla ditlenku siarki wyrażone w µg/m³ oraz powiązane wartości dla zawieszonych w powietrzu cząstek stałych (mierzonych metodą grawimetryczną) wyrażone w µg/m³

Okres referencyjny	Wartości dopuszczalne dla ditlenku siarki	Powiązane wartości dla zawieszonych w powietrzu cząstek stałych
Rok	80 (mediana średnich wartości dziennych mierzonych przez cały rok)	>150 (mediana średnich wartości dziennych mierzonych przez cały rok)
	120 (mediana średnich wartości dziennych mierzonych przez cały rok)	≤ 150 (mediana średnich wartości dziennych mierzonych przez cały rok)
Zima 1.10.— 31.03.	130 (mediana średnich wartości dziennych mierzonych przez całą zimę)	>200 (mediana średnich wartości dziennych mierzonych przez całą zimę)
	180 (mediana średnich wartości dziennych mierzonych przez całą zimę)	≤ 200 (mediana średnich wartości dziennych mierzonych przez całą zimę)
Rok (złożony z jednostek okresów pomiaru 24 godz.)	250 (1) (98. percentyl wszystkich średnich wartości dziennych mierzonych przez cały rok)	>350 (98. percentyl wszystkich średnich wartości dziennych mierzonych przez cały rok)
	350 (1) (98. percentyl wszystkich średnich wartości dziennych mierzonych przez cały rok)	≤ 350 (98. percentyl wszystkich średnich wartości dziennych mierzonych przez cały rok)

(1) Państwa Członkowskie muszą podjąć wszelkie właściwe kroki dla zapewnienia, aby wartość ta nie była przekraczana dłużej niż przez trzy kolejne dni. Ponadto Państwa Członkowskie muszą dołożyć starań w celu zapobiegania i ograniczania takich przypadków, w których wartość ta byłaby przekraczana."

2. W ppkt i) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— *Metoda pobierania próbek:*
Metoda referencyjna w załączniku III A."